

Veřejnoprávní smlouvy podle § 3a zákona o obecní policii (náklady) – e-mailový dotaz

Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality, oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství (dále jen „OOPZDI“) obdržel dotaz ve shora uvedené věci, ke kterému, z hlediska věcné příslušnosti sděluje následující:

Podle § 3a odst. 3 písm. c) zákona o obecní policii se ve veřejnoprávní smlouvě uvádí způsob úhrady nákladů spojených s výkonem úkolů obecní policie podle písmena b).

Co se týče úhrady nákladů, je možno ve veřejnoprávní smlouvě uvést rovněž způsob její platby či způsob jejího výpočtu (ten může být vázán například na počet provedených hlídkových hodin apod.) Dále je možné vymezit, jaké úhrady se poskytují (vedle úhrady mzdových nákladů strážníků se může jednat například také o úhradu jejich výzbroje a výstroje nebo pohonných hmot dopravních prostředků strážníků). Podle našeho názoru, stanovení nákladů musí reflektovat předpokládané/skutečně vynaložené prostředky smluvních stran při výkonu oprávnění a povinností (tj. rozsahu úkolů) „zapůjčených“ strážníků na území obce, která je smluvní stranou veřejnoprávní smlouvy.

Ke struktuře nákladů a otázce případného rozdělení výnosů uložených pokut mezi smluvní strany veřejnoprávní smlouvy uvádíme, že takový postup by nebyl možný z důvodu rozporu se zásadou jednotnosti správního řízení a s § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon o obecní policii, zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani žádný jiný právní předpis totiž nestanoví (neumožňuje), že by příjem obce z pokut mohl plynout do rozpočtu jiné obce než té, která pokutu (i prostřednictvím svých orgánů) uložila. V tomto případě by nešlo ani o situaci podle § 7 odst. 1 písm. i) zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Na druhou stranu však, podle našeho názoru nic nebrání tomu, aby se obce, smluvní strany veřejnoprávní smlouvy, třeba na základě vlastních nebo i cizích dosavadních zkušeností, dohodly například na pevně vyplácené (paušální, hodinové nebo úkonové) finanční částce ze strany obce bez obecní policie ve prospěch obce, která poskytla „svou“ obecní policii, přičemž budou přiměřeně zohledněny i (předpokládané, známé, odvozené apod.) „výnosy“ obce, která zapůjčila obecní policii.

Co se týče snížení nákladů na činnost obecní policie hrazených obcí bez obecní policie o objem finančních prostředků získaných „zapůjčenou“ obecní policií, domníváme, že taková konstrukce, výslovně zmíněná ve veřejnoprávní smlouvě, by mohla být, s ohledem na výše uvedené, v rozporu s právem, a zároveň by celá věc byla technicky velmi komplikovaná, protože by odvisela od předem neznámého budoucího vývoje sankční činnosti „zapůjčené“ obecní policie. Jinak řečeno, takové

ustanovení by mohlo být vykládáno tak, že snížení nákladů na činnost obecní policie by záviselo na četnosti a výši uložených pokut obecních policií, což by mohlo vést k nepřipustné pozitivní nebo negativní motivaci orgánů obcí smluvních stran veřejnoprávní smlouvy a ve svém důsledku mohlo by být i v rozporu s cit. ustanovením zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Proto se, v daném případě, přikláníme k řešení uvedenému v předposledním odstavci tohoto stanoviska, tedy ke stanovení pevně vyplácené finanční částky náhrady nákladů, která (bez výslovné zmínky) zohlední skutečnost uvedenou ve vašem podání.

Mgr. Milena Bačkovská
vedoucí oddělení

Zpracoval: JUDr. Ivo Chauer
e-mail: ivo.chauer@mvcv.cz
tel.: 731 519 230, 974 833 223